

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO
KOMITETO IR RAJONO DARBO
ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS
ORGANAS

PERGALĖ

Siu metų pavasarį jaunosios mūsų kolūkio melžėjos įsijungė į kovą už komunistinio darbo brigados vardą. Melžėjos įsipareigojo iš kiekvienos karvės primelžti po 2300 litrų pieno. Kiek vėliau melžėja Janina Ramanauskaitė padidino savo įsipareigojimus dar 200 litrų. Šiuo metu J. Ramanauskaitė iš kiekvienos karvės primelžė po 2546 litrus pieno. Prisiimti įsipareigojimai įvykdyti. Duotą žodį taip pat ištesėjo melžėja M. Skvarčinskaitė.

P. BINKIS

P. Cvirkos vardo kolūkio pirmininkas

Nr. 115 (1845).

Zarasai, šeštadienis, 1959 m. rugsėjo mėn. 26 d.

Kaina 15 kap.

KONKREČIAI IR DALYKIŠKAI VADOVAUTI LENKTYNIAVIMUI

Savo įsipareigojimus gaminant pieną „Pirmūno“ žemės ūkio artelės nariai įvykdė per aštuonis šių metų mėnesius 77 proc. Tai yra nemažas kolūkio pirminės partinės organizacijos nuopelnas.

Vos buvo prisiimti įsipareigojimai, partinė organizacija surengė melžėjų pasitarimą, kuriame melžėjos kiekviena atskirai prisiėmė individualius įsipareigojimus ir viena kitą iškviėtė lenktyniauti. Po to pirminė partinė organizacija kartu su kolūkio valdyba įsteigė pereinamąją Raudonąją vėliavėlę „Geriausią kolūkio melžėją“, ir kiekvieną mėnesį vykstančiuose melžėjų pasitarimuose ji įteikiama melžėjai, primelžusiai per praeitą mėnesį daugiausia pieno. Kartu su vėliavėle melžėja gauna ir 50 rublių piniginių premijų. Be to, melžėjoms mokama po 3 kapeikas už kiekvieną primelžtą litrą pieno.

Visa tai, žinoma, padėjo vystyti melžėjų tarpe socialistinį lenktyniavimą už prisiimtų įsipareigojimų įvykdymą. Skirdamos daugiau dėmesio įsipareigojimų gaminant pieną įvykdymui, pirminė partinė organizacija ir kolūkio valdyba sumažino pastangas vykdant mėsos, ypač kiaulienos gamybos įsipareigojimus. Tiesa, su kiaulininkėmis atliktas nemažas darbas: jos žino savo įsipareigojimus, buvo su jomis daug kalbėta, tačiau to nepakanka. Kiaulininkėms nustatytas papildomas piniginis atlyginimas. Tačiau jis neskatina jų dirbti geriau. Jau gegužės mėnesį paaiškėjo, kad įsipareigojimams įvykdyti ne užteks kiaulių, tačiau partinė organizacija ir kolūkio valdyba nesiėmė reikiamų

priemonių trūkstamam paršelių kiekiui įsigyti. O juk tada dar buvo galima tai padaryti.

Vadinasi, siekiant reikiamai vadovauti socialistiniam lenktyniavimui, neužtenka surengti pasikalbėjimus, pasitarimus, sudaryti sutartis ir prisiimti įsipareigojimus, bet reikia dirbti konkretų organizacinį darbą.

Daugelis kolūkių vadovų skundžiasi, jog trūksta patalpų kiaulėms laikyti. Lenktyniaujančio su mumis Dūkšto rajono artelės sėkmingai laiko kiaules šiaudiniuose nameliuose, gi mūsų rajone, išskyrus „Pažangos“ žemės ūkio artelę, niekur nėra tokių namelių. Tokio namelio, kuriame galima laikyti 20—30 peniukšelių, statyba atsieina vos 200—300 rublių. Įrengus 10 tokių namelių juose galima būtų patalpinti 200—300 paršelių ir visa tai kainuotų 2000—3000 rublių, tuo tarpu kai tokiame kiaulių skaičiui kiaulidės statyba atsieina 200—300 tūkstančių rublių.

Priešakinio patyrimo, mokslo pasiekimų skleidimas bei įdiegimas yra svarbiausia vadovaujant socialistiniam lenktyniavimui.

Iki metų pabaigos beliko trys mėnesiai. Būkstaujama, jog dalis kolūkių neįvykdys savo įsipareigojimų, tačiau ir tie, kurių reikalai yra geresni, neturi nusiraminti. Įsipareigojimai turi būti įvykdyti. Tam reikia įtempti visas jėgas, panaudoti visus rezervus ir galimumus. Komunistai ir agitatoriai turi ne tik žodžiu, bet ir darbu mobilizuoti visus kolūkiečius pirmais septynmečio metais duoto žodžio įvykdymui.

N. Chruščiovo kalba Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje

Tarybų Sąjungos vyriausybės deklaracija dėl visuotinio ir visiško nusiginklavimo

Tarybinė liaudis ir TSR Sąjungos vyriausybė nesigaili jėgų tarptautinei padėčiai normalizuoti, taikiam gyvenimui viso pasaulio žmonėms užtikrinti.

Viešėdamas su oficialiu vizitu Jungtinėse Amerikos Valstijose, Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovas N. Chruščiovas Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinėje Asamblėjoje rugsėjo 18 dieną pasakytoje kalboje išdėstė plačią taikos stiprinimo, tarptautinio įtempimo mažinimo programą, o taip pat nurodė, jog valstybės su skirtingomis socialinėmis sistemomis turi gyventi taikiai.

„Jokie socialiniai ir politiniai skirtingumai, jokie ideologijos ir religinių įsitikinimų nesutarimai, — pareiškė N. Chruščiovas, — neturi kliudyti valstybėms — SNO nariams — susitarti dėl svarbiausio dalyko — kad taikaus sambūvio ir draugiško bendradarbiavimo principų šventai ir griežtai laikytųsi visos valstybės“. „Kad valstybių santykiuose visiškai įsivešpatautų taikaus sambūvio principai, — toliau kalbėjo N. Chruščiovas, — mūsų nuomone, reikia padaryti galą „šaltajam karui“.

Ką reikia padaryti „šaltajam karui“ likviduoti? Būtina liautis raginus kariauti, kaip tai daro kai ku-

rie neįžvalgūs valstybių veikėjai, pašalinti antrojo pasaulinio karo likučius, kai dar nesudaryta taikos sutartis su Vokietija, pripažinti pagrįstas Kinijos Liaudies Respublikos teises Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje.

„Tarybų Sąjunga yra įsitikinusi, — pabrėžė N. Chruščiovas, — kad dabar susiklostė reikiamos sąlygos esminiam posūkiui į geresnius tarptautinius santykius, visiškai likviduoti „šaltąjį karą“ visos žmonijos interesais“. Apie tai liudija svarbiausi pastarojo laiko įvykiai: sušauktas 1959 metų gegužės mėnesį keturių didžiųjų valstybių Užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarimas, kuriam dalyvavo Vokietijos Demokratinė Respublika ir Vokietijos Federatyvinė Respublika. Pasitarimo metu šalių pozicijos kai kuriais klausimais suartėjo. Tai rodo ir prasidėję rugsėjo 15 d. TSRS ir JAV vyriausybės vadovų savitarpio vizitai. „JAV ir TSRS vadovaujančių valstybių veikėjų vizitai, — pažymėjo N. Chruščiovas, — ir būsimieji susitikimai bei pasikalbėjimai padės nutiesti tiesioginį kelią, kuriuo žengiant bus visiškai likviduotas „šaltasis karas“, jeigu, žinoma, yra savitarpiskas noras pasiekti šį tikslą“.

Visur neišmatuojamai išaugo jėgos, aktyviai kovojančios už „šaltojo karo“ likvidavimą, už taiką ir draugiškus tautų santykius. Kasmet pasaulio žemėlapyje atsiranda naujų valstybių, nusimetusių kolonializmo priespaudą. N. Chruščiovas pabrėžė, kad Suvienytųjų Nacijų Organizacija turi nesavanaudiškai padėti išsilaisvinančioms tautoms kurti savo nacionalinę ekonomiką. Be to, teisingumas reikalauja, kad užsienio išnaudotojai grąžintų tams tautoms pagalbos pavidalu nors dalį tų turty, kuriuos jie prisiplėšė kolonijose. O kai dėl TSRS pozicijos šių šalių atžvilgiu, tai „Tarybų Sąjunga, — pasakė N. Chruščiovas, — teikė ir toliau teiks tikrą, nesavanaudišką pagalbą silpnai išsivysčiusioms šalims“.

Viena iš pagrindinių ginčytinų tarptautinių problemų, kurios sprendimo suviltimi laukia visų šalių žmonės — tai nusiginklavimo problema. Tarybų Sąjunga pateikė rugsėjo 18 dieną Suvienytųjų Nacijų Organizacijai svarstyti Tarybų Sąjungos vyriausybės Deklaraciją dėl visuotinio ir visiško nusiginklavimo. „Mūsų pasiūlymų esmė yra ta, — pareiškė N. Chruščiovas, — kad per ketverių metų visos valstybės visiškai nusiginkluotų ir nebeturėtų kariavimo prie-

monių“. Šią plačią nusiginklavimo programą Tarybų Sąjunga siūlo įgyvendinti trimis etapais: pirmuoju etapu siūloma sumažinti TSRS, JAV ir KLR ginkluotųjų pajėgų skaičių iki 1700 tūkstančių žmonių lygio, o Didžiosios Britanijos ir Prancūzijos — iki 650 tūkstančių žmonių kiekvienai valstybei; antroju etapu reikia likviduoti likusias ginkluotąsias pajėgas ir visas karines bazes svetimos teritorijose. Trečiuoju etapu sunaikinamas visų rūšių branduolinis bei raketinis ginklas, nebeskiriama lėšų kariams tikslams. Valstybės turi pasilikti tikslai suderintus kiekvienai šaliai policijos (milicijos) kontingentus vidaus tvarkai palaikyti ir piliečių asmeniniam saugumui užtikrinti. Stebėti, kad visuotinio ir visiško nusiginklavimo priemonės būtų laiku įvykdytos, Tarybų Sąjungos vyriausybė siūlo įsteigti tarptautinį kontrolės organą, sudarytą iš visų valstybių. Deklaracijoje nurodoma, kad jeigu Vakarų valstybės nepareikš esančios pasiruošusios visuotinai ir visiškai nusiginkluoti, tai Tarybų Sąjungos vyriausybė, kaip ir anksčiau, yra pasiruošusi susitarti su kitomis valstybėmis dėl dalinių nusiginklavimo priemonių. (TASS-ELTA).

28
12
19

N. Chruščiovo viešėjimas Jungtinėse Amerikos Valstijose

Rugsėjo 19 d. TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas ir jo palydovai lėktuvu išskrido iš Niujorko į Los-Anželą. (TASS-ELTA).

Rugsėjo 19 d. TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas ir jo palydovai atvyko į Los-Anželą. Tiesiai iš aerodromo svečiai iš Tarybų Sąjungos pasuko į žinomą Amerikos kino pramonės centrą Holivudą.

Nacionalinės kinematografijos asociacijos vadovas ponas Erikas Džonstonas ir kino kompanijos „Tventis Senčuri-Foks“, vadovas ponas S. Skuras surengė pusryčius N. Chruščiovo garbei. Pusryčiuose buvo žinomi Holivudo režisieriai, artistai ir scenaristai.

Susirinkusiems N. Chruščiovas atsakė į kai kuriuos sveikinamoje pono Skuro kalboje pateiktus klausimus.

Po to N. Chruščiovas kartu su savo palydovais ir garsiais artistais stebėjo kai kurių muzikinio filmo scenų filmavimą. Dalyvavo žinomi artistai Morisas Sevaljė ir Frenkas Sinatra. Po susitikimo Holivude N. Chruščiovas ir jo palydovai važinėjo po Los-Anželo apylinkes.

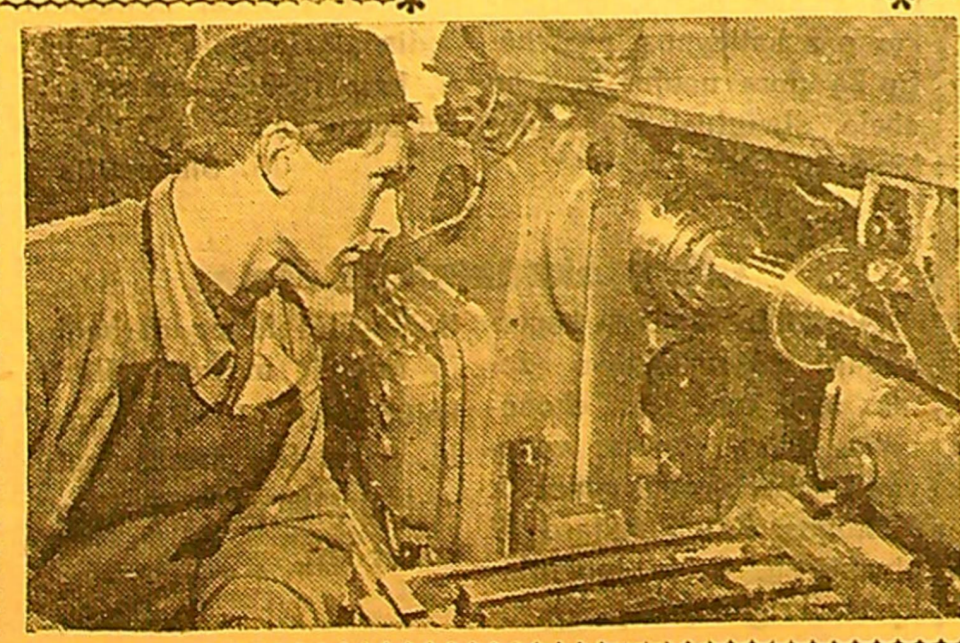
Vakare vietinė Los-Anželo valdžia ir visuomeninės organizacijos N. Chruščiovo garbei surengė priėmimą. Priėmime dalyvavo daugiau kaip tūkstantis žmonių.

Kalbėdamas priėmime, N. Chruščiovas papasakojo apie savo vizitą į JAV tikslus, pabrėžė, jog Tarybų Sąjungos vyriausybė pasiruošusi padaryti viską, kad

būtų likviduotas „šaltasis karas“ ir ginklavimosi varžybos. Jis pareiškė, kad galima tik stebėtis kai kurių sluoksnių, nenorinčių atsisakyti „šaltojo karo“, atkaklumui.

Juk kiekvienam aišku, pasakė N. Chruščiovas, kad geriau gyventi taikiai ir draugiškai, negu atkreipus vienas į kitą raketą, geriau gyventi grynoje atmosferoje, kai galima ramiai miegoti žinant, jog taika bus šiandien, rytoj, jog ji mus nuolatine ir tvirta.

Rugsėjo 20 d. N. Chruščiovas ir jo palydovai specialiu traukiniu išvyko iš Los-Anželo į San-Francis-ką. Visose stambiose stotyse, pro kurias važiuavo traukuose, pro kurias važiuavo trau-

Precizinių staklių gamykla — Siaulių pramonės septynmečio naujagimis. Čia jau pradėjo dūgti moderniausios, tiksliausios tekinimo, frezavimo, sriegimo, šlifavimo staklės. Nuotraukoje: gamyklos darbininkas Petras Grušas frezuoja detales pirmosioms staklėms.

Draugo N. Chruščiovo viešėjimas Jungtinėse Amerikos Valstijose

(Tęsiny iš 1 psl.).
kiny, susirinkdavo minios žmonių, šiltai sveikinančių Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovą.

Tą pačią dieną N. Chruščiovas atvyko į San Franciską.

(TASS-ELTA).

☆☆☆

Rugsėjo 20 d. TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas susitiko su Amerikos profsąjungų lyderiais. Susitikime dalyvavo ADT-GPK vicepirmininkai Reiteris ir Keris, o taip pat eilės stambių JAV profsąjungų vadovai.

(TASS-ELTA).

☆☆☆

Rugsėjo 21 d. N. Chruščiovas pėsčias apžiūrėjo San Franciską. Miesto gyventojai šiltai sveikino Tarybų valstybės veikėją. N. Chruščiovas sustoja pasikalbėti su gyventojais. „San Franciskas,—sako jis,— pats gražiausias iš visų Jungtinių Amerikos Valstijų miestų, kuriuos aš mačiau keliaudamas. Mus čia labai šiltai sutiko“.

Po to N. Chruščiovas ir jo palydovai krantų apsaugos laivu plaukiojo San Francisko įlanka.

Atsiveikęs su laivo kapitonu ir įgula, N. Chruščiovas nuvyko į Ramiojo vandenyno pakrantėjų uostų darbininkų profsąjungos patalpas. Prie įėjimo į šiltai pasveikino šios profsąjungos pirmininkas Harris Bridžesas. Susirinkusieji darbininkai sukėlė N. Chruščiovo garbei ovaciją.

Kalbėdamiesi su N. Chruščiovu, darbininkai pa-

pasakojo apie savo darbo sąlygas, jie prašė perduoti sveikinimą tarybiniams darbininkams ir pareiškė trokštą taikos. N. Chruščiovas susirinkusiuosius pasveikino trumpa kalba.

Dieną N. Chruščiovas aplankė skaičiavimo mašinų gamyklą San Hosės mieste. Apžiūrėdamas gamyklą, N. Chruščiovas draugiškai kalbėjosi su darbininkais, domėjosi jų gyvenimu, darbo sąlygomis ir gamybos proceso organizavimu.

(TASS-ELTA).

☆☆☆

Rugsėjo 21 d. vakare San Francisko miesto meras Džordžas Kristoferis, Šiaurės Kalifornijos tarptautinių reikalų taryba, klubas „Komonuels“ surengė pietus TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko N. Chruščiovo garbei. Didelėje viešbučio „Seraton Palas“ salėje susirinko apie 2 tūkstančius svečių — verslinių sluoksnių atstovų, mokslo ir kultūros veikėjų, San Francisko ir Kalifornijos valstijos visuomenės veikėjų.

Salėje pasirodęs TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas buvo sutiktas plojimais.

Kalbas per pietus pasakė Šiaurės Kalifornijos tarptautinių reikalų tarybos prezidentas Elvinas Rokvelas, San Francisko miesto meras Džordžas Kristoferis, Kalifornijos valstijos gubernatorius Edmundas Braunas ir asmeninis JAV prezidento atstovas H. Loddžas.

Kalbėjusieji pabrėžė ne-

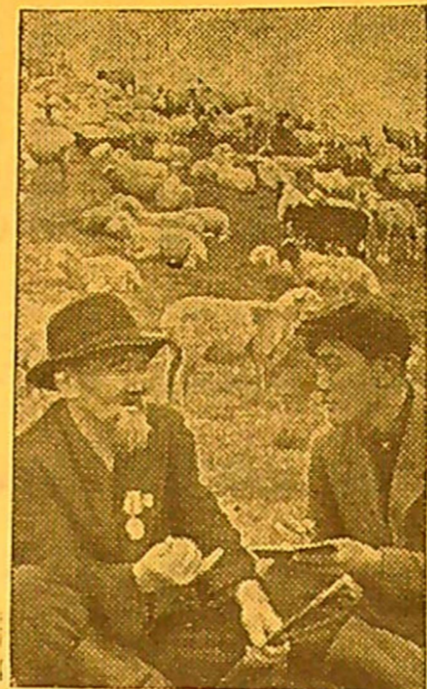
paprastai svarbią N. Chruščiovo ir D. Eizenhauerio vizitų reikšmę ir pareiškė, kad Sanfrancisko gyventojai džiaugiasi garbingojo svečio iš Tarybų Sąjungos atvykimu.

Didelę atsakomąją kalbą pasakė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas, kuris ypač pabrėžė, kad reikia užmegzti taikius ir draugiškus Tarybų Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų tautų santykius. N. Chruščiovas labai šiltai kalbėjo apie Sanfranciską, jo gyventojus, kurie jaudinamai sutiko Tarybinės vyriausybės vadovą. N. Chruščiovo kalba buvo nutraukiama audringais plojimais ir nepaliaujamai susirinkusiųjų pritarimo šūksmais.

Baigiantis pietams, N. Chruščioviui buvo įteikta dovana — pirmininko plakatas, prisiminimui apie jo lankymąsi Sanfranciske. Priimdamas dovaną, N. Chruščiovas pažymėjo, kad jis šiuo plaktuku norėtų simboliškai sudaužti tada, kai bus pasirašyta TSRS ir JAV draugystės ir nepuolimo sutartis ir visuotinė nusiginklavimo sutartis. Jis pareiškė viltį, kad jo derybos su prezidentu Eizenhaueriu įgalins užtikrinti taiką ir Tarybų Sąjungos bei Jungtinių Amerikos Valstijų tautų draugystę.

Rugsėjo 22 d. TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas ir jo palydovai lėktuvu išskrido į De Moiną (Ajovos valstija).

(TASS-ELTA).

ALMA-ATOS SRITIS.

Puikiam Čiliko rajono Kalinino vardo žemės ūkio artelės aviganiui Mamatajui Sarsenbajevui jau sukako 70 metų, tačiau jis jaučiasi puikiai ir dirba toliau. Šiais metais M. Sarsenbajevas gavo iš kiekvieno šimto motininių avių po 144 eriukus ir prikirpo po 3 kg vilnos nuo kiekvienos avies.

Už savo pasiaukojamą darbą M. Sarsenbajevas apdovanotas Darbo Raudonosios Vėliavos ordinu. Seniausias aviganis noriai perteikia savo patyrimą jauniems gyvulių augintojams.

Nuo t r a u k o j e: M. Sarsenbajevas kalbasi su jaunu Čiliko rajono Lenino v. kolūkio aviganiu T. Činibajevu. (TASS).

— ☆ —

BULVĖS UZDEREJO GERAI

Sparčiai vyksta bulviakasis Čapajevio vardo kolūkyje. Pirmoji dešimtis hektarų jau nukasta IV brigadoje. Čia užderėjo neblogas bulvių derlius. Iš kiekvieno hektaro kolūkiečiai prikasa po 80—100 centnerių bulvių.

A. Kedainis

PARTIJOS GYVENIMAS

„O su kuo mes lenktyniaujam?“

Mūsų pašnekesys įvyko kukurūzų lauke. I brigados nariai krapštė pakaušius, bet nė vienas neatsiminė, su kuo lenktyniauja jų „Pažangos“, žemės ūkio artelė.

Ne ką daugiau už kolūkiečius žinojo kolūkio partinės organizacijos sekretorius Kazys Kazakevičius.

— Su „Aukštaičių kraštu“, — išdrožė jis vienu atsikvėpimu, bet po to suabejojo. — Ne, su Mičiurino vardo... Pala, geriau pasiskambinsiu.

Ir tik po telefono skambučio paaiškėjo, kad pažangiečiai lenktyniauja su Dūkšto rajono „Kovos už taiką“ kolūkiu.

Šią vasarą negausus dūkštiečių būrelis buvo apsilankęs „Pažangoje“. Penki-šeši pažangiečiai buvo nuvykę ir į „Kovos už taiką“ kolūki. Jų tarpe — pirmininko pavaduotojas, brigadininkas, fermos vedėjas, ir nė vieno eilinio artelės nario. Nenuostabu, kad lenktyniavimas tarp dviejų kolūkių, apie kurį žino tik kolūkio vadovai, nesulaukė platesnio atgarsio kolūkiečių tarpe.

O lenktyniauti — naudinga. Apie tai gerai žinoma „Pažangoje“. Štai ką pasakoja pirmininko pavaduotojas Bronius Bražionis:

— Mūsų kolūkis gal neblogesnis už dūkštiečių. Bet, va, nemažiau galime pasimokyti. Štai man labai patiko šiaudiniai nameliai kiaulėms, kuriuos turi mūsų draugai. Kodėl, kilo mintis, mums nepasinaudoti šiuo patyrimu? Juk bekonai žiemą tvartuose netilps. O ir vasarą paršeliai gryname ore geriau auga...

Netrukus Bražionio rūpesčiu pušynėlyje ties kiaulidėmis išdygo pirmieji šiaudiniai nameliai. Dabar juose laikomi 25 peniukšliai, 3 motininės kiaulės ir apie 30 paršelių. Kiaulidėse buvo ankšta, ir šerikės neatsidžiaugia Bražionio „išradingumu“.

O kiek dar galima būtų pasimokyti iš kaimynų, jeigu soclenktyniavimas ir jų rezultatų tikrinimas įgautų pilną užmojų? Kiekvienas artelės narys, apsilankęs pas kaimynus, pastebėtų ką nors naujo, ir, be abejo, stengtųsi juos aplenkti.

M. Simonaitis

— □ —

Gilns ekonomines žinias

„Pirmūno“ kolūkio komunistai sukomplektavo žemės ūkio konkrečios ekonomikos ratelį, kuriam vadovaus kolūkio agronomas J. Mičiūnas. Ratelį sudaro 17 klausytojų. Greta laukininkystės brigadininkų, gyvu-

„Pažangos“ kolūkio laukininkystės brigados gau-nariai skirtingą atlyginimą par-gal išaugintą derlių. Vien toks materialinių gėrybių paskirstymas sudaro palankias sąlygas lenktyniavi-mui. Bet, pavyzdžiui, I brigados nariai mažai ką žino apie reikalus antrojoje — ir atvirkščiai. Pats partinės organizacijos sek-retorius K. Kazakevičius pripažįsta:

— Lenktyniavimo tarp brigadų nėra. Čia pražiūrėjome...

O kurgi agitatoriai? Komunistas Mykolas Miškinis pakelia senus agitkolektyvo narių sąrašus. Pavardžių — iki trylikos, dauguma — mokytojai.

— Vasarą mokytojai išvažinėjo, per rugsėjį nesuspėjome, — teisinasi Miškinis, agitkolektyvo vadovas.

Šia priežastimi apsileidimo nepateisinsi. S. m. birželio 4 d. „Pergalės“ numerį buvo kritikuoti pažangiečiai agitatoriai už nusišalinimą nuo svarbiausių ūkinių uždavinių. Buvo patarta agitkolektyvo sudėtį papildyti labiau išsilavinusiais, aktyviausiais artelės nariais. Laikraštis taip pat rekomendavo kolūkio agitatorius vadovautis konkrečiais darbo planais, nepamiršti pačių agitatorių, ypač kolūkiečių, savišvietos ir politinio lavinimosi. Beje, į šiuos nurodymus partorganizacija neatsižvelgė.

Palyginkime dvejus skaičius. 31 centneris mėsos ir 15,7; 153 centneriai pieno ir 94,8. Kokie jie tolimi! O beliko nepilni keturi mėnesiai, ir tenka labai abejoti, ar „Pažangos“ kolūkis įvykdys savo įsipareigojimus. Jeigu iki šiol 100 ha naudmenų dar trūksta 15 centnerių mėsos ir 58 centnerių pieno, daug kuo kalti ir kolūkio agitatoriai, kurie nepadėjo kolūkio valdybai išaiškinti ir pašalinti trūkumus fermose, laukininkystės brigadose, nepadėjo suburti kolūkiečių sėkmingam pirmųjų septynmečio metų užbaigimui.

Ir todėl dabar agitacinis žodis „Pažangoje“ turi būti, kaip niekad, svarus ir veiksmingas.

M. Simonaitis

— □ —

Gilns ekonomines žinias

„Pirmūno“ kolūkio komunistai sukomplektavo žemės ūkio konkrečios ekonomikos ratelį, kuriam vadovaus kolūkio agronomas J. Mičiūnas. Ratelį sudaro 17 klausytojų. Greta laukininkystės brigadininkų, gyvu-

lininkystės fermų darbuotojų ratelyje mokysis eiliniai kolūkiečiai P. Bajorūnas, M. Sakalytė, mechanizatoriai A. Mikšys, K. Barkauskas ir kiti.

V. Zelvyš

Pamiršus socialistinio lenktyniavimo viešumą

Dimitriškės — tai Stalino vardo kolūkio centras. Čia randasi kolūkio valdyba, klubas-skaitykla, gyvulininkystės ferma.

Dimitriškėse visuomet gausu žmonių. Ir tai neat-sitiktinumas. Kolūkiečiai dažnai susirenka įvairiais reikalais į artelės valdybą, laisvalaikį praleisti ateina į klubą-skaityklą daug jaunimo.

Kolūkio kontoroje ant sienos kabo antros brigados kolūkiečių išdirbtų darbadienių sąrašas. Belaukdami kolūkio vadovų, prie sąrašo priėjo du kolūkiečiai, matyt, iš antros laukininkystės brigados.

— Na, pažiūrėsim pas kurį iš mūsų išdirbta daugiau darbadienių.

Bet veltui jie stengėsi sąrašą surasti. Savo išdirbtų darbadienių skaičiaus jie nepamatė, nes už liepos, rugpiūčio bei rugsėjo mėnesius darbadieniai į sąrašą neįrašyti.

— Darbadienius įrašyti — tai menkniekis, — kalba

kolūkio sąskaitininkai. — Svarbu, kad knygosė darbadieniai išvesti... O čia valanda-kita ir į sąrašą juos galima bus įtraukti.

Taip buvo kalbėta ir prieš mėnesį, o vis dėlto šis darbas neatliktas.

Stalino vardo kolūkis — vienas iš priešakinių rajone. Neblogų laimėjimų pasiekė šios artelės laukininkai bei gyvulininkystės darbuotojai. Tačiau kolūkyje apie tai galima sužinoti tik iš artelės vadovų, buhalterijos darbuotojų. Kolūkio kontoroje, klubėskaitykloje nėra nė vienos diagramos, nė vieno plakato, kurie kalbėtų apie kolūkio pasiekimus, rodytų jo ekonomikos augimą.

Metų pradžioje kolūkiečiai prisiėmė padidintus įsipareigojimus ir iškviėtė į socialistines lenktynes P. Cvirkos vardo artelės kolūkiečius. Štai jau baigiasi metai, o kolūkio vadovai, partinė organizacija dar nepasirūpino plačiai supažindinti kolūkiečius su

jiems iškeltais uždaviniais. Artelėje ir su žiburiu nesurasite įsipareigojimų teksto. O juk jis dar metų pradžioje turėjo būti iškabintas artelės kontoroje, laukininkystės brigadose.

Negalima pasakyti, kad kolūkyje visai nelenktyniaujama. Tarpusavyje čia lenktyniauja brigados, gyvulininkystės darbuotojai. Vienas, lenktyniavimo viešumas pamirštas. Artelė iki šiol neturi darbo rodiklių lentos, kurioje atsispindėtų darbų eiga laukininkystės brigadose. Todėl vienos brigados kolūkiečiai nežino, kokių darbo laimėjimų pasiekė kitos brigados žemdirbiai. Neskelbiami ir gyvulininkystės darbuotojų pasiekimai. Tiesa, prieš kurį laiką kontoroje buvo mėginta leisti biuletinį, kuriame turėjo būti kas 10 dienų įrašomi melžėjų darbo rezultatai, bet šiuo metu minėto biuletinio nėra.

Visa tai neįgijamai atsiliepė į prisiimtų įsipareigojimų vykdymą. Štai mėsos

gamybos planas 100 ha žemės ūkio naudmenų įvykdytas vos 28 proc., kiaulienos 100 ha arimų — 33 proc., pieno 100 ha žemės ūkio naudmenų per 8 mėn. primelžta 187,8 cnt, kas sudaro 67 proc. prisiimtų įsipareigojimų.

O kaip laukininkystėje? Jau tas faktas, kad artelėje labai uždelsta žiemkėčių sėja, kalba, kad aukštu sekančių metų jų derliumi mažai rūpinamasi.

Nė vienas plakatas, — o jų kolūkyje vos keli, — nekalba apie lenktyniaujančių su staliniečiais P. Cvirkos vardo žemės ūkio artelės narių darbo laimėjimus.

Didelį vaidmenį siekiant pagerinti socialistinio lenktyniavimo viešumą, iškeliant pirmūnus, turėtų suvaidinti sieninė spauda. Deja, Stalino vardo kolūkyje nėra sienlaikraščio.

Visi šie faktai kalba apie tai, kad kolūkio partinė organizacija nesirūpina socialistinio lenktyniavimo viešumu. J. Vernalis

Ataskaitos ir rinkimai komjaunimo organizacijose

Apie ką šnekėjo komjaunuoliai

Daug šaunaus jaunimo yra „Tarybiniam artojuje“. Komjaunimo organizacija didžiuojasi kolūkio mechanizatoriais komjaunuoliais Michailu Volikovu, Ciprijonu Leipumi, Lionginu Baradinsku ir kitais, kovojančiais už komunistinio darbo kolektyvo vardą. Sumaniai vadovauja antrai kolūkio laukininkystės brigadai komjaunuolis Edvardas Pupeikis. O kas kolūkyje nepažįsta Irenos Murinaitės? Tai komjaunuolė, kuri kolektyvui niekada nesigaili jėgų. Arba komjaunuolis Mindaugas Bukelskis? Tik su pagarba kalba apie jį artelės žmonės. Nuo to ir pradėjo savo ataskaitinį pranešimą kolūkio komjaunimo organizacijos susirinkime sekretorius drg. Olsevičiūtė.

„Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelės pirminė komjaunimo organizacija per ataskaitinį periodą nuveikė nemaža. Komjaunuoliai buvę įsipareigoję pasodinti 1,5 ha vaismedžių, išvežti į laukus 250 tonų organinių trąšų, kiekvienas surinkti po 20 kg pelenų ir tiek pat metalo laužo, išauginti kukurūzus 3 hektarų plote. Tam reikalui buvo organizuotos šešios sekmdieninės tarnos, ir įsipareigojimai įvykdyti. Deja, kaip pastebėjo ir pati pranešėja, ne visi komjaunuoliai rodė pavyzdį darbe ir poilsy. Vienas iš tokių, pavyzdžiui, komjaunuolis Vytautas Puntuzas labai dažnai numodavo ranka į komjaunimo organizacijos nutari-

mų vykdymą, bet komjaunuoliai nuolaidžiavo jam, nesurado reikalo apsvarstyti susirinkime. Aštrios kritikos nesusilaukė jis ir per ataskaitinį rinkinį susirinkimą. Paminėjo pavardę ir praėjo, nors Puntuzas gamyboje nedalyvauja ir jokio aiškaus darbo neturi. Jo uždarbiavimai „iš šalies“ nedaro garbės komjaunuoliui, nedaro šlovės ir kolūkio pirminci komjaunimo organizacijai, kurios nariu jis skaitosi.

Komjaunimo organizacija per ataskaitinį periodą pasipildė tik 5 VLKJS nariais. Kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Šatrovas pasisakydamas nurodė, kad komjaunimo organizacija ir jos sekretorius drg. Olsevičiūtė dar nevisai patenkinamai darbavosi šioje srityje, dirbo daugiau atitrūkusiai nuo jaunimo, neburdama jo apie save. Apie trūkumus darbe su jaunimu kalbėjo ir komjaunuoliai Antanas Juodinis, Stasė Milkytė ir kiti. Kolūkio jaunimas neturi patalpų vakarams praleisti, pasilinksminimams rengti. Jeigu anksčiau buvo šio kio tokia pirkia, tai dabar joje įsikūrė kolūkio valdybos kontora. Komjaunimo organizacija iš savo darbotvarkės išleido ir tokį svarbų klausimą, kaip ateistinį jaunimo auklėjimą. Cia jie, galima sakyti, nieko nenuveikė. Susirinkimas taip pat išskėlė, jog ne visi komjaunuoliai rūpinasi savišvieta, skaito laikraščius. Kolūky-

je yra 21 komjaunuolis, o „Komjaunimo tiesą“ skaito tik 17 jaunuolių. Tokia padėtis, žinoma, nenormali.

Pasimokę iš klaidų, „Tarybinio artojo“ komjaunuoliai ateityje turi nuveikti žymiai daugiau, negu iki šiol. O ir sąlygos tam naujos. Išaugusi pirminė organizacija jau turi komitetą, kurio nariai ėmėsi vadovauti įvairioms jaunimo gyvenimo sritims. Tikėkime, geri norai nepasibaigs su susirinkimu.

D. Kavolytė

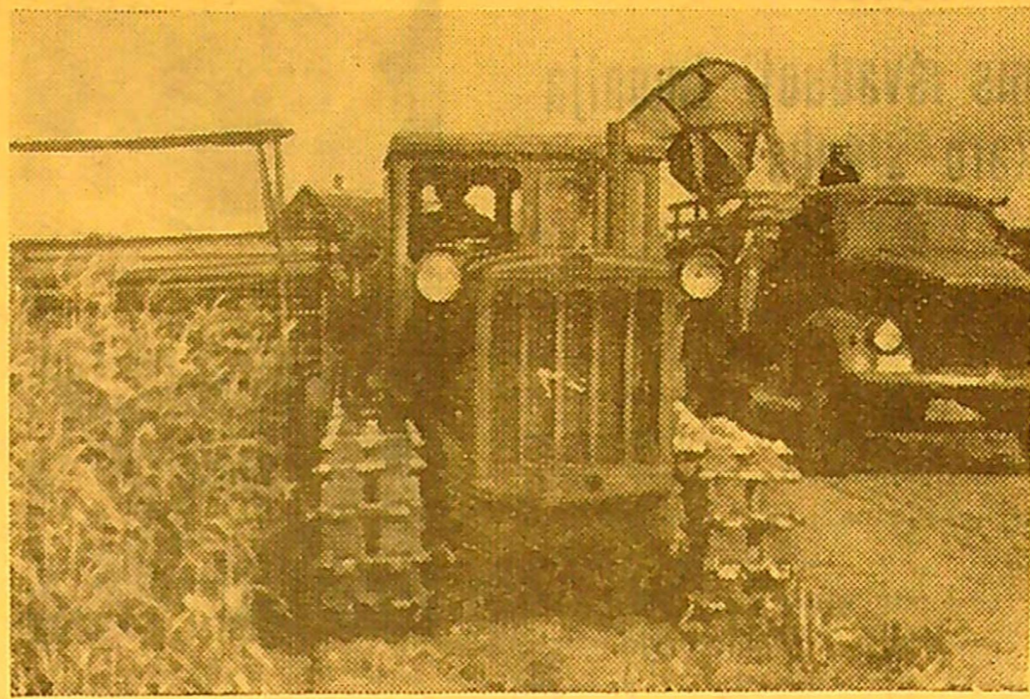
LLKJS Zarasų RK
instruktorius

Gausus derlius

Kimbartiškių taryb ūkio Tilžės skyriuje kuliai dobilų sėklojai. Iš dobilų galvučių gausiai byra sėklos. Iš pirmųjų trijų hektarų dobilų buvo prikulta po 300 su viršum kilogramų sėklų. O sėklinių dobilų tarybinio ūkio skyrius buvo pasėjęs virš 20 ha. Manoma, kad ateinančiam pavasariui skyrius turės apie 5 tonas dobilų sėklų, kas įgalins tilžiečius apsėti daugiametėmis žolėmis virš 100 ha dirvų. Dalis sėklų bus perleista kitiems tarybinio ūkio skyriams.

Tenka pažymėti, kad sėklai buvo paliktas dobilų atolas. Tilžiečiai iš tų pačių plotų šiemet gavo nemažai vitaminiško šieno ir išaugino sėklinius dobilus.

P. Sniegiriovas

Zdanovo vardo kolūkyje į tranšėjas sudėta apie 600 tonų žaliosios kukurūzų masės. Kukurūzai nuimami kombainu. Agregatą varuoja prityrę mechanizatoriai Cišas ir Perevalovas. Kolūkyje bus užraugta apie 800 tonų kukurūzų siloso.

Nuotraukoje: agregatas darbo metu.

Su „ožiais“ ant nugaros...

Aukščiau už gatvės liepų viršūnes kyla plačiaekraninio kinoteatro pastoliai. Tartum skruzdėlės, pastato sienas aplipę mūrininkai. Bet čia nesigirdi nei lengvo transporterio ūžesio, nei keltuvo gurgždėjimo. Iš lentų paskubomis sukaltomis kopėčiomis nusileidžia vyrukai prie plytų krūvos, prisikrauna neštuvus ir vėl į septynių-dešimties metrų aukštį... Išradingesni pasinaudoja faraonų laikų išradimu: medinius „ožius“ užsikabina ant pečių, pakeldami penkiolika-dvidešimt plytų. Kopėčios be turėklų, skylėtos, aplūžusios, svyruodami po sunkiu kroviniumi jomis žengia darbininkai.

Tokia padėtis ne tik prie statomo kinoteatro. Visiškas keliamųjų mechanizmų neturėjimas gana rimtai atsiliepia į darbų spartą ir kokybę.

Pažiūrėkime į betonuotojų darbą. Skystas betonas išmaišomas kastuvais. Zarasiškiai nevarioja vibratorių, kurių neturi, ir dėl to labai nukenčia betono ko-

kybė. Betonas gaunamas stovyba. Siam pastatui nepilnai sudaryta technikinė dokumentacija, be to, nuolat trūksta statybinių medžiagų. O jaunai specialistei mažai kas padeda.

Daugelį trūkumų ir negerovių statybose nepajėgi pašalinti vietinio ūkio valdyba vien savo jėgomis. Bet yra didelis ir pačios statybos-remonto kontoros apsileidimas. Pavyzdžiui, aikštelės užgriozdytos plytų krūvomis, žvyru, atvežant plytas, žymi jų dalis sudaužoma... Dauge-lyje statybos aikštelių nerasime surenkamųjų skydų pastoliams ir klojiniams, dėl ko netaupiai panaudojama miško medžiaga. Pasitaiko, kad lentos „palaidojamos“ tranšėjose.

Stai, kokie reikalai mūsų miesto statybose, kas kelia susirūpinimą.

L. Trumpickas
Zarasų rajono architektas
A. Matiukas
(Mūsų koresp.).

KNYGOS IR ŽMONĖS

Biblioteka — tai nuostabus knygų pasaulis, kuriame kiekvienas žmogus ieško žinių, mokosi, lavinasi. Cia pilnos lentynos knygų, kurias parašė geriausi pasaulio protai per ilgus šimtmečius. Šių knygų herojai gali mums papasakoti ir apie seniai istorijos mokslo miglose paskendusį antikinį pasaulį, apie viduramžių kruvinus karus ir apie šių dienų tarybinio žmogaus—komunizmo statytojo gyvenimą. Tik tarybiniais metais plačiai atsivėrė bibliotekų durys, knyga tapo prieinama kiekvienam darbo žmogui. Į kokį tolimą kraštą benukeliausi, visur rasi didesnę ar mažesnę biblioteką, daugiau ar mažiau knygų ir didelių skaičių skaitytojų.

Užsukime bet kurį vakarą į Zarasų rajoninę biblioteką, ir čia visuomet rasime daug žmonių. Vieni skaito laikraščius bei žurnalus, kiti renkasi knygas. Tačiau ne visuomet taip

buvo. Nors įsiliepsnojus 1905 metų revoliucijai Zarasuose buvo atidaryta skaitykla, nors 1919 metais, tik ką susikūrusi Lietuvoje Tarybų valdžia atidarė knygyną su skaitykla, tačiau plačiosios liaudies masės jomis naudotis negalėjo, nes dauguma darbo žmonių nemokėjo nei skaityti, nei rašyti. Zarasuose buvo biblioteka su keliais šimtais knygų ir buržuazijos valdymo metais, bet paprasti žmonės neskaitė jų, nes reikėjo mokėti didelį abonementinį mokesį.

Tik tarybiniais metais nematytais tempais ėmė augti Zarasų rajoninės bibliotekos knygų skaičius. Dabar jos fonduose yra arti 20.000 knygų. Cia mes rasime ir marksizmo-leninizmo klasikų veikalus, daug mokslinės literatūros, geriausių tarybinių ir užsienio rašytojų kūrinių. Kiekvieną mėnesį bibliotekos fondai pasipildo keliais šimtais knygų, išleistų Tarybų

Lietuvos, broliškų respublikų ir liaudies demokratijos šalių leidyklų.

Pagrindinį bibliotekos knygų fondą sudaro literatūra lietuvių kalba. Pažvelgę į lentynas, mes pamatysime lietuvių literatūros klasikų Donelaičio, Baranauko, Maironio, o taip pat mūsų tarybinių rašytojų Cvirkos, Venclavos, Dovydaičio kūrinius. Biblioteka gauna visas knygas žemės ūkio klausimais, kurios išleidžiamos mūsų respublikoje.

Žmogus, atvykęs net iš tolimiausio didžiosios Rusijos kampelio, bibliotekoje galės gauti paskaityti knygų savo gimtąja kalba ir galės jaustis kaip namie. Cia surinkti beveik visi rusų literatūros klasikų Puškino, Lermontovo, Tolstojaus, A. Ostrovskio, Čechovo, Saltykovo-Ščedrino kūriniai, nemažai tarybinių rašytojų knygų.

Nemažą reikšmę turi bibliotekoje gerai organi-

zuotas bibliografinis - informacinis aparatas, kur mes randame visus stambiausius „Didžiosios Tarybinės enciklopedijos“ tomus, „Žemės ūkio enciklopediją“, daug įvairių enciklopedinių žodynų ir žiny-

nių.

Sparčiai auga svetimų kalbų literatūros skyrius. Nemažai knygų yra lenkų kalba. Žmonės, mokantieji šią kalbą, gali rasti daug įdomių knygų, kurios daugumoje išleistos Lenkijos Liaudies Demokratinėje Respublikoje. Smarkiai auga fondai ir literatūros vokiečių kalba. Kiekvieną mėnesį gauname nemažą siuntą knygų, išleistų Berlyne, Haalėje, Leipcege. Dabar zarasičiai originale gali skaityti garsių vokiečių rašytojų Gėtės, Šilerio, Lesingo, Foichtvangerio, Mano, Cveigo kūrinius.

Be to, biblioteka gauna daugiau 100 laikraščių ir žurnalų. Ant stalų mes matome „Pravdą“, „Komsomolskąją Pravdą“, daugelį žurnalų, kaip antai „Ogo-

niok“, „Krokodil“, „Sovietskij Sojuz“, „Polša“, „Kittaj“, kuriuos su dideliu susidomėjimu skaito lankytojai.

Tačiau didžiausias bibliotekos turtas yra 800 skaitytojų. Tai įvairių profesijų, įvairaus išsilavinimo ir dar įvairesnių poreikių žmonės. Paimkime ir perverskime nors kelis skaitytojų formuliarus.

Atverčiame storą M. Melnikaitės v. vidurinės mokyklos mokinio Romualdo Veličkos formuliarą. Jis vien per šiuos metus jau perskaitė 82 knygas. Romualdą labai domina nuotykių ir mokslinė-fantastinė o taip pat technikinė literatūra. Paskutiniu metu jis paėmė paskaityti M. Sluckio novelių rinkinį „Vėjų pagairėje“ ir A. Šternfeldo knygą „Dirbtiniai palydovai“. Juk ir jį nepaprastai domina tarpplanetinės kelionės, didžiuliai tarybinio mokslo laimėjimai. Kas žino, gal po metų-kitų Romualdas taps inžinieriumi - astronautu.

Beveik kiekvieną sekmdienį iš Stelmužės tarybinio ūkio į biblioteką ateina pensininkas Boleslovas Ivanovičius Borylo. Jis yra seniausiais bibliotekos skaitytojas ir aistringas knygos mylėtojas. Jau šiais metais Boleslovas Ivanovičius perskaitė 51 knygą. Jo formuliare mes matome užrašytą G. Nikolajevos romaną „Mūšis kelyje“, L. Foichtvangerio „Ispaniškąją baladę“ ir daugelį kitų knygų.

Dažnai bibliotekoje apsilanko vietinio ūkio valdybos stalių dirbtuvės darbininkas Algis Dikšaitis. Tai daug apsiskaitęs jaunuolis. Jį ypač domina rusų literatūros klasikų kūriniai. Neseniai Algis paėmė skaityti L. N. Tolstojaus romaną „Karas ir taika“. Nuo jo neatsilieka ir stalius Romas Ragauskas, kuris skaito knygas ne tik lietuvių bet ir rusų kalbomis.

(Nukelta [4 psl.].)

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Visiems laikams išvaduoti žmoniją iš karo siaubo

N. Chruščiovo kalba SNO Generalinėje Asamblyje rugsėjo 18 d. ir jo pateikta Deklaracija dėl visuotinio ir visiško nusiginklavimo dar kartą parodė Tarybų Sąjungos taikingumą. „Mūsų pasiūlymų esmę sudaro tai, — pareiškė N. Chruščiovas, — kad per ketverius metus visos valstybės visiškai nusiginkluotų ir daugiau neturėtų kariavimo priemonių“.

Bet nauji Tarybų Sąjungos pasiūlymai nusiginklavimo klausimu aiškiai nepatiko taikos ir tarptautinio įtempimo mažinimo priešams. Jie teigia, kad Tarybų Sąjunga esanti priešinga nusiginklavimo kontrolei. Sie kaltinimai aiškiai nepagrįsti. „Mes esame už tikrą nusiginklavimą, kuris turi būti kontroliuojamas, — pareiškė N. Chruščiovas. — Bet mes priešingi kontrolei be nusiginklavimo“. Mėgindami įtikinti visuomenę, kad Tarybų Sąjungos pasiūlymai nerealūs, taikos nedraugai vadina juos „utopija“, „propaganda“ ir pan.

Bet šaltojo karo rėmėjų pastangos iškreipti tikrąją taikingų Tarybų Sąjungos žingsnių prasmę nebus sėkmingos. Naujus TSRS pasiūlymus nusiginklavimo klausimu padiktavo vienintelis noras — užtikrinti tikrai tvirtą taiką tarp tautų.

Tarybų Sąjunga ne kartą yra pateikusi konkrečių pasiūlymų nusiginklavimo klausimu, tačiau dėl Vakarų valstybių kaltės jie nebuvo priimti. Pažangioji žmonija tikisi, kad šį kartą Vakarų valstybės nedarys klūčių nusiginklavimo problemai teigiamai išspręsti.

A. Satilovas

KNYGOS IR ŽMONĖS

(Tęsinys iš 3 psl.).

Daug galima būtų pasakyti ir apie bibliotekos skaitytoją namų šeimininkę Fanią Semionovą. Ji daug laiko skiria knygai, interesuojasi naujaisiais tarybinių rašytojų kūriniais. Kaip nepaminėti geru žodžiu tokių skaitytojų, kaip socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjas Feliksas Bareika, laiškanėšė Viera Parfionova, statybos-remonto kontoros darbininkai Alfonsas Petkevičius ir Algirdas Grigaliūnas, medicinos sesuo Romutė Kunčiūnaitė. Tokių žmonių, paverstę rajoninės bibliotekos formaliarus, rasime kelis šimtus. Knygas dabar skaito ne tik inteligentai, bet ir biblioteką vis daugiau ir daugiau ateina

eilinių darbininkų, norėdami semtis žinių, kultūringai praleisti laisvalaikį.

Tačiau Zarasuose yra nemaža žmonių, kurie iš viso neskaito knygų arba perskaito per metus vieną-dvi. Žinoma, dėl to didelė kaltė tenka ir bibliotekos darbuotojams, kurie vis dar silpnai propaguoja knygas gyventojų tarpe. Bet pavartę skaitytojų formaliarus nerasime daugelio mokytojų, gydytojų ir įstaigų tarnautojų pavardžių, kuriems taip gerai suprantama knygos reikšmė.

Didelę paramą bibliotekai teikia skaitytojams, besimokantiems aukštosiose mokyklose. Jų paslaugoms be bibliotekos fondų veikia tarpbibliotekinis abonentas

Vakarų Vokietijoje nesilpnėja 1922 metais gimusių karo prievolininkų judėjimas prieš karinių pratimų atlikimą Bundesvere. Šalies miestuose įvyksta gausios demonstracijos, milingai ir protesto susirinkimai.

Nuotraukoje: protesto prieš karinę registraciją demonstracija Rotveile (Vürtemberg-Badeno žemėje).

Centralbildo nuotr.

Omano patriotų kova

Laikraščio „Al-Vachda“ išspausdintas Omano imamo atstovo Damaske pareiškimas apie Omano patriotų karo veiksmus prieš anglišką kolonizatorių.

Per pastarąją savaitę Arabijos rajone užmušti trys angliškų kareiviai ir vienas karininkas. Izkio gyvenvietėje susprogdintos dvi angliškų karinės mašinos, yra užmuštų ir daug sužeistų.

Anglai skubiai siunčia į šiuos rajonus naujų pastiprinimų. Pavyzdžiui, į Izkį nesenai atvyko 800 kareivių. Bijodami užpuolimų, anglai uždraudė eismą nakties metu tuose rajonuose, kuriuose dislokuojami kariniai daliniai. Keršydami Omano patriotams, anglai pradėjo masiškai suimti žmones.

(TASS-ELTA).

Prieš atominį Vakarų Vokietijos ginklavimąsi

Vakarų Vokietijos gyventojai toliau kovoja prieš šalies militarizavimą ir atominį ginklavimą. Nesilpnėja protestas prieš 1922 metų gimimo asmenų šaukimą į karo tarnybą Bundesvere.

Agentūra ADN praneša, kad apie 6 tūkstančius Remšėjo miesto (Šiaurės Reino Vestfalija) gyventojų savo peticijoje bundestogui pareikalavo tuojau pat nutraukti atominį ginklavimąsi, o taip pat uždrausti atominio ginklo dislokavimą ir gamybą Vakarų Vokietijos teritorijoje.

Šimtai mitingo dalyvių Dortmunde paragino kovoti prieš militarizmą, prieš atominį Vakarų Vokietijos ginklavimą, prieš priverstinį 1922 metų gimimo asmenų šaukimą į karo tarnybą. Dviejuose protesto susirinkimuose Stutgarte dalyvavo apie 1300 žmonių.

(TASS-ELTA).

Trumpi pranešimai

○ Sofijoje vyksta socialistinių šalių sveikatos apsaugos ministerijų atstovų pasitarimas. Pasitarimo tikslas — apibendrinti socialistinių šalių patyrimą, kurį sukauptė sveikatos apsaugos darbas kaime, ir numatyti pagrindines jo tolesnio vystymo gaires.

○ Rugsėjo 21 d. Indijos prezidentas Prasadas atidarė Delyje kasmet organizuojamą tarptautinę vaikų piešinių parodą. Parodoje eksponuojami 65 šalių vaikų piešiniai, jų tarpe Indijos, Tarybų Sąjungos, Kinijos Liaudies Respublikos, Jungtinių Amerikos Valstijų ir kitų šalių.

(TASS-ELTA).

laisvai išsirinkti norimą knygą. Kartu bus organizuota daugiau knygų parodų, masinių priemonių, kurių metu bus aptariami geriausi tarybinių ir užsienio šalių rašytojų kūriniai.

Dabar bibliotekos darbuotojų kolektyvas užsibrėžė uždavinį per artimiausius du-tris metus įtraukti į bibliotekos skaitytojų gretas visus miesto gyventojus. Tai didelis darbas, kurio sėkmė daug priklausys ir nuo tos pagalbos, kurią bibliotekai suteiks partinės, komjaunimo ir profsąjunginės organizacijos, gausius skaitytojų aktyvas.

P. Vaitkūnas

Zarasų rajoninės bibliotekos vedėjas

„Mūsų sodai“ Nr. 4

„Daugiau dėmesio pagalbinėms žemės ūkio šakoms“ — taip pavadintu straipsniu prasideda šiomis dienomis išėjęs iš spaudos „Mūsų sodai“ žurnalo ketvirtas numeris. Jame Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas drg. Laurinaitis rašo apie tai, kaip svarbu vystyti tokias žemės ūkio šakas, kaip sodininkystę, daržininkystę, bitininkystę ir pan., ryškiais pavyzdžiais parodo jų naudingumą.

Siame septynmetyje mūsų respublikoje reikia smarkiai išplėsti vaismedžių ir vaiskrūmių plotus. Kiekvienas kolūkis ir tarybinis ūkis turi išauginti daug vaisių ir uogų, siekiant pilnai patenkinti gyventojų poreikį. Visa eilė straipsnių skirti sodų užveimui bei jų priežiūrai. Čia ir P. Rimkaus „Pramoniniam sodui tinkamiausia vieta“, „Vaismedžių paskirstymas sode“ ir eilė kitų. Su idomu skaitomas K. Balevičiaus ir J. Juodakio reportažas „Zagarų vėšnės“. O kaip viliojantis galimumas auginti persikus Lietuvoje! Apie savo patyrimą auginant persikus Vilkiuje ir pasakoja A. Makarevičius straipsnyje „Ir persikai auga Lietuvoje“. Kiekvienais metais vis plačiau vystoma daržininkystė, vis labiau

plečiamas inspektų ūkis, o vietomis statomi ir šiltnamiai. Daržininkams, be abejo, bus naudingas A. Radzevičiaus straipsnis „Kaip rudenį paruošti žemę inspektams ir šiltnamiams“.

Gėlininkus, be abejo, pradžūgins tokie straipsniai, kaip Eicher-Lorkos „Kaip aš auginu gladiolus“, J. Sarkos „Tulpės“, St. Gineičio „Pats dauginkime rozes“ ir kiti. M. Zilevičius straipsnyje „Gėlių mėgėjai, ištieskite vienas kitam ranką“, siūlo pasinaudojant žurnalo „Mūsų sodai“ skiltimis, plačiai organizuoti pasikeitimą turima sodinamąją medžiaga.

Kmynai, kurie suteikia ypatingą skonį plikytai duonai arba sūriui, pas mus paprastai renkami pievose, pakelėse. Bet pasirodo, kad gan pelninga yra auginti kmynus. Apie tai smulkiai pasakojama straipsnyje „Paprastasis kmynas“.

Kaip ir ankstesniuose numeriuose, neliko užmiršti jaunieji gamtininkai, šeimininkės, žūklautojai. Kiekvienas jų ras žurnale įdomius ir naudingus sau straipsnelius, patarimus.

Žurnalas „Mūsų sodai“ paruoštas visuose laikraščio kioskuose.

Interviu su autoinspektoriumi

Eismo saugumo dešimtadienis prasidėjo. „Pergalės“ korespondentas kreipėsi į Zarasų tarprajoninės autoinspekcijos viršininką drg. Porpliką, kad jis papasakotų skaitytojams, kas nuveikta šiuo klausimu mūsų rajone.

— Sis eismo saugumo dešimtadienis turi auklėjamąjį charakterį, — pasakė drg. Porplikas. — Svarbu išaiškinti autotransporto vairuotojams, autoikių vadoams didžiulę eismo saugumo svarbą, išnagrinioti pasitaikančių avarių priežastis, atkreipti rimtą dė-

mesį į vairuotojų drausmę. Šiais klausimais autoinspekcijos darbuotojai pravedė pasikalbėjimus stambesniuose rajono autoikiuose. Tokie pasikalbėjimai įvyko Zarasų ligoninėje, statybos-remonto kontoroje, kultūros skyriuje, „Aukštaičio“ kolūkyje. Miesto gyventojams buvo pademonstruotas kinofilmas apie eismo judėjimo taisykles. Šiuo klausimu gyventojų tarpe taip pat išplatinta daug propagandinės literatūros. Paskelbus dešimtadienį rajone neįvyko nė vienos avarijos.

„Paskutinio šūvio“ filmavimo aikštelėje

Prie naujai išsiliejusios „Antalieptės jūros“ įsikūrė „Paskutinio šūvio“ filmuotojų grupė. Čia sukami kadrai, vaizduoją valstiečių ir žvejų gyvenimą pirmaisiais pokario metais. Masinėse scenose aktyviai dalyvauja gyventojai.

„Paskutinio šūvio“ scenarijaus autorius jaunas literatas H. Šablevičius. Filmą stato režisierius A. Zėbriūnas. Operatorius — J. Gričius.

„Paskutinis šūvis“ — tai trečioji novelė iš Lietuvos kino studijoje statomo kinofilmo „Laiko vaikai“. Kaip žinome, antroji novelė — „Lakštingala“ taip pat filmuojama mūsų rajone. Iš keturių novelių susidedąs kinofilmas „Laiko vaikai“ pasirodys mūsų ekranuose ateinančių metų pradžioje. E. Sventčionis

Redaktorius
H. JURSYS

Sveikiname

Valentiną ir Vasilijų Baranovskius,
sulaukusius sūnaus.„Pergalės“ redakcijos darbuotojų
kolektyvas

M. Melnikaitės vardo vid. mokyklos IX „b“ kl. kolektyvas reiškia užuojautą

Stasei VAITKONAITEI, jos motinai mirus.

Kino teatruose

ZARASAI — „Rytų ekspresas“ — 26–27 d. d.
DEGUČIAI — „Mūsų korespondentas“ (spalvotas) — 26–27 d. d.
TURMANTAS — „Vienmetės“ (spalvotas) — 26–27 d. d.